

GJENFORENING

Vi publiserte et brev (09.12.2020) fra en ung kvinne, som etter en voldtekt ble gravid og ventet barn i februar 2021.

Vi har postet en del innlegg i forbindelse med denne kvinnen, på bare 21 år. Mange har hjulpet, både med penger, møbler, klær og mye annet, på basis av artikkel og poster. Hjertelig takk til dere alle!

Babyen ble født over en måned for tidlig og lå lenge på sykehuset, som dere sikkert husker fra innleggene. Den lille jenta kom til slutt hjem til mammaen sin og vår tyrkiske medarbeider Ebru, var mye rundt dem for å bistå en ung, usikker mamma i hennes viktigste rolle i livet.

Så slo coronaen til. Den unge moren ble fryktelig syk, hun var døden nær. I flere uker kjempet hun en tapper kamp, nektet å etterlate seg den lille datteren ensom i livet.

Vi fikk arrangert en betalt babypasser, mens vi lette etter familien. Den unge kvinnen var ikke ønsket lenger etter at hun ble gravid. I Tyrkia lever mange etter de gamle normene, som vi kjenner fra Norge langt tilbake i tid. Oscar Braathens mange romaner gir et godt bilde av situasjonen til kvinner som "havnet i uløkk". Vi kjenner igjen disse i en del av samfunnet vi lever i akkurat nå her i området. Vi har hjulpet mange, mange kvinner i slike situasjoner her gjennom årene.

Ebru lyktes til slutt å finne en tante av den unge kvinnen og slik nådde hun tilslutt fram til moren. Mødre er ofte mindre fordømmende, da en kvinne lettere forstår hva kvinner kan oppleve. Ebru fikk tante og mor (nå bestemor) til å passe den lille, vakre jenta, mens hennes mor kjempet for å overleve på sykehuset. Heldigvis vant hun kampen, men måtte bli på sykehuset inntil hun var sterk nok til å klare seg selv og barnet sitt.

Det er noe bittersøtt i dette. I og med at den unge kvinnen ikke hadde statlig forsikring (SGK), kostet fødselen 2500 lire, som vi dekket for henne. Når jenta først var født, fikk hun være gratis på sykehuset, da hun som baby går under loven om fri helsehjelp mellom 0 og 18. For ufødte gjelder dermed ikke loven.

Når barnemoren fikk corona, var helsetjenesten gratis, grunnet pandemisk sykdom.

På basis av dette, burde alle som lever i Norge, prise seg lykkelige over å slippe å tenke på OM de har råd til å føde eller hvilken dødelig sykdom som er dekket av Staten. Få land har et slikt system!

Den unge kvinnen kom endelig hjem til barnet sitt. Tante og mor bodde da i den leiligheten vi leide, takket være snille nordmenn. Årsaken var at øvrig familie ennå ikke godtok situasjonen med et barn født utenfor ekteskapet.

Etter en stund reiste tante og mor hjem til sitt, og moren startet på en prosess for å få sin mann til å forstå at deres datter har lidd enormt og er et offer for en grusom handling. Det var en omfattende prosess. Mange fordommer og mye stolthet måtte bearbeides og aksepteres, selv motvillig. Familien til jenta måtte også forberede seg mentalt på å møte kalde skuldre og sladder fra naboer, venner og øvrig familie. Men de bestemte seg tilslutt, for hva de bedre kunne leve med.

En vakker dag kunne den unge kvinnen og datteren hennes flytte tilbake til barndomshjemmet og bli ivaretatt av foreldre som tok det rette valget. Utfordringene er fremdeles mange, men kvinnen og hennes barn har familie som støtter dem slik familie burde gjøre. De er nå en av de mange familier som får maksimal støtte og som tar imot av alt det som kommer inn fra norske givere.

Det er SÅ lett å dømme noen. For hundre år siden hadde vi dømt den unge kvinnen, idag vil vi dømme foreldre som hennes. Vi får heller tenke oss litt om, gå i oss selv. Vi er alle mennesker, med våre feil og mangler og vi lever i en verden som er alt annet enn rettferdig. Noen er født med "sølvskje i

munnen”, mens andre er født i slummen. Mennesker med stor rikdom, kan være like ulykkelige som de fattigste. Vi er bare mennesker, alle sammen. La oss prøve å SE hverandre, se hverandre for det vi er, sjeler på søken etter lykke og kjærlighet. Et smil, en utstrakt hånd – er ofte det som skal til for å gjøre verden litt mindre kald og hjerteløs.

Barnas Brobygger er til for å skape en bro mellom fattig og rik, lykkelig og ulykkelig, mellom kulturer, religioner, barn og voksne. Mellom alt som står på hver sin side. DU, som hjelper oss i det arbeidet vi utfører (på 100% frivillig basis), kan med rette kalle deg en Brobygger! DU gjør verden til et bedre sted for oss alle. Tusen takk for at DU er den du er!